

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 105

Februarie 2008

Saadi c. Italiei - 37201/06

Hotărâre din 28.2.2008 [Marea Cameră]

Articolul 3

Expulzare

Riscul de a fi supus relelor-tratamente în cazul de expulzare în Tunisia a unui terorist judecat în contumacie: *încălcare în cazul expulzării*

În fapt: Reclamantul este un resortisant tunisian. În 2001, acesta a obținut un permis de ședere în Italia. În 2002, fiind suspectat de terorism internațional, a fost reținut și plasat în detenție provizorie. În 2005, o curte cu jurați italiană l-a condamnat la pedeapsă cu închisoarea pentru asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, fals în înscrisuri și tăinuire de bunuri furate. La data adoptării hotărârii Marii Camere, o procedură era pendinte în fața instanțelor italiene. În 2005, un tribunal militar tunisian a condamnat reclamantul în absență la douăzeci de ani de închisoare pentru apartenența sa la un grup terorist care activa în străinătate pe timp de pace și pentru incitare la terorism. Acesta a fost repus în libertate în august 2006, după ce și-a ispășit pedeapsa în Italia. În același timp, ministrul de Interne a dispus expulzarea sa către Tunisia în temeiul legislației cu privire la lupta cu terorismul internațional. Reclamantul a depus o cerere de azil politic care a fost respinsă. În temeiul articolului 39 din regulamentul său, Curtea a solicitat guvernului italian să suspende procedura de expulzare până la noi dispoziții.

În drept: Curtea nu subestimează pericolul pe care îl reprezintă terorismul și dificultățile considerabile întâmpinate de către state pentru a proteja populația împotriva violenței teroriste. Totuși, nu este posibil să se pună în balanță pe de o parte, riscul ca o persoană să fie supusă relelor tratamente dacă ar fi expulzată și pe de altă parte, pericolul pe care l-ar putea reprezenta pentru comunitate. Perspectiva că persoana constituie o amenințare gravă pentru comunitate, nu diminuează cu nimic riscul ca aceasta să suporte un prejudiciu, dacă este expulzată. Din această cauză, ar fi incorect de impus un criteriu de probă mai strict dacă persoana este considerată ca reprezentând un pericol grav pentru comunitate sau chiar o amenințare pentru securitatea națională, întrucât o asemenea abordare nu se conciliază cu caracterul absolut al articolului 3. Aceasta

ar însemna că, protecția securității naționale justifică o acceptare mai ușoară, în absența unor probe care să corespundă unui criteriu mai strict, a unui risc de expunere a individului la rele tratamente. Curtea reiterează că pentru ca o expulzare să fie contrară Convenției, condiția necesară - și suficientă - este ca riscul pentru persoană de a fi supusă relelor tratamente în țara de destinație, să fie real și bazat pe motive serioase și concludente. Curtea a luat în considerare rapoartele întocmite de Amnesty International și Human Rights Watch cu privire la Tunisia, care descriu o situație preocupantă și ale căror concluzii sunt confirmate de un raport al Departamentului de Stat american. Aceste rapoarte prezintă numeroase și regulate cazuri de tortură și de rele tratamente aplicate persoanelor acuzate de terorism. Practicile denunțate - care ar avea loc deseori în timpul aflării în custodia poliției - includ atârănarea de tavan, amenințări cu violul, administrarea de șocuri electrice, imersiunea capului în apă, bătăi și arsuri cu țigara. Alegațiile de tortură și de rele-tratamente nu ar fi investigate de către autoritățile tunisiene competente, și care ar folosi în mod regulat mărturiile obținute prin constrângere pentru a obține condamnări. Curtea nu se îndoiește de fiabilitatea acestor rapoarte și notează că guvernul italian nu a prezentat elemente de probă susceptibile să respingă aceste afirmații. Dat fiind că reclamantul a fost condamnat în Tunisia pentru acte de terorism, există motive serioase și întemeiate de a crede în existența unui risc real că acesta să fie supus unor tratamente contrare articolului 3, dacă era expulzat în Tunisia. În plus, autoritățile tunisiene nu au oferit asigurările diplomatice solicitate de guvernul italian. Existența unor legi interne care garantează drepturile deținuților și ratificarea tratatelor internaționale pertinente, menționate în nota verbală a Ministerului tunisian de Externe, nu este suficient pentru a asigura o protecție adecvată împotriva riscului de rele-tratamente dacă, ca și în speță, surse de încredere raportează practici vădit contrare principiilor înscrise în Convenție. În cele din urmă, chiar dacă autoritățile tunisiene ar fi dat garanțiile diplomatice solicitate, aceasta nu ar fi absolvit Curtea de a examina dacă asemenea asigurări constituiau o garanție suficientă pentru protecția reclamantul împotriva riscului de tratamente interzise de Convenție.

Concluzie: violare dacă decizia de a expulza reclamantul în Tunisia ar fi fost executată (unanimitate).

Articolul 41 – Constatarea încălcării constituie o satisfacție echitabilă suficientă cu titlu de daune morale.

© **Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012**

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reproducă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© **Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has share it.

It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.